

فرماندهی مشترک کمیته‌ها، سپاه و شهربانی یا "کمیته مشترک ضد خرابکاری" آریامهری

روزنامه جمهوری اسلامی در شماره شنبه ۱۷ مرداد ۶۶ خود، در مقاله‌ای تحت عنوان "مسئله امنیت" به بررسی حوادث اخیر کشور و تحلیل عملکرد گروه‌ها و سازمانها پرداخته است. در این مقاله در پی توصیه پاره‌ای رهنمودهای امنیتی به اعضای "سازمان اطلاعاتی ۳۵ میلیونی"، خطاب به مسئولین چنین می‌نویسد:

- (۱) ... مخصوصاً شهربانی باید به هوش باشد و کاری نکند که با رنجش ملت روبه‌رو شود.
- (۲) مسئولین کمیته‌ها باید دقت بیشتر بر روی نظم و ساخت درونی خود داشته باشند.
- (۳) پیشنهادهای می‌شود یک فرماندهی مشترک

برای کمیته‌های انقلاب و سپاه و شهربانی تشکیل شود و در رأس آن یک‌چهره انقلابی یا کارآئی قشری یا لا (ما مور عالی‌پرستند ساواک).

قرار بگیرد و برای مدت محدود (!) مسکو- لیت حفظ نظم به منظور حفظ آمادگی مقابله جامعه با تنها جم را بردوش بگیرد ... (تاکید از جاست)

رژیم که از سازمان اطلاعاتی ۳۵ میلیونی به علت نفرت ۳۵ میلیون انسان گرسنه، بیکار و بی‌خانمان از بیگاری، فقر، سرکوب، و خفقان در جمهوری اسلامی سرخورده، قصد ایجاد سیستم‌های امنیتی منظم تری را دارد. در این خصوص مقاله اخیر روزنامه جمهوری اسلامی، ارگان حزب حاکم از اهمیت خاصی برخوردار است. این اقدام رژیم نمایانگر ناتوانی او در مقابله با سازمانهای مترقی و انقلابی، ترس از اوچگیری اعتراضات توده‌ایست.

اما نکته‌ی غالب، شیاهت شیوه‌های سرکوب در تمامی رژیم‌های ضدگام‌رگری است. پیشنهاد ایجاد و باطلخ فرماندهی مشترک برای کمیته‌های انقلاب

و سپاه و شهربانی، آدمی را یاد کمیته‌ی مشترک ضد خرابکاری آریامهری می‌اندازد و سرنوشت "آریامهر" در پرتو این رژیم شاه نیز، بدنبال آغاز جنبش نویسن گمونیستی ایران در سال ۱۳۲۹ و اوچگیری مبارزه مسلحانه در ایران، به علت عدم هماهنگی ساواک، شهربانی و ژندارمری کمیته مشترکی از این سه ارگان تحت عنوان "کمیته مشترک ضد خرابکاری ایجاد کرد. ولی آیا شاه موفق شد؟

مشهور است که تاریخ دوبار تکرار می‌شود بار اول به صورت ترازدی و بار دوم به صورت کجندی، اگر در اوایل سال پنجاه در اوج رفاه اقتصادی (کاذب) و در نهایت قدرت از ترس تعداد محدودی مبارزین انقلابی و احتمال پیوند آنان با توده مردم، اقدام به ایجاد چنین کمیته مشترکی کرد، رژیم جنایتکار خمینی در حالی دست به اینکار می‌زند که بیش از نیمی از کشور تقریباً از کنترل او خارج است. اگر در اوایل سال پنجاه توده مردم به علت رفاه اقتصادی ناشی از درآمد نفت از شرایط زندگی خود نسبتاً راضی بودند، این اقدام رژیم خمینی در وضعیتی در زمانی صورت می‌گیرد که میلیونها کارگر و زحمتکش کشورمان به علت بیکاری گرانگی و کمیابی مواد غذایی در بدترین شرایط زیستی بسر می‌برند. سرکوب جنبشهای توده‌ای، اعتصابات و اعتراضات، سانسور و اختناق، شکنجه و اعدام مردم را بستنوه آورده است.

اما آیا شاه با ایجاد کمیته مشترک ضد خرابکاری و حزب فراگیر رستاخیز توانست فریاد اعتراض توده‌های میلیونی را در گلو خفه کند؟ سرنوشت خمینی و دارودسته‌اش نیز بی‌شک بهتر از سرنوشت شاه نخواهد بود.

با خوانندگان ...

به منظور وسیعتر کردن برد افشاکری در شرایط خفقان پارگشتی، سازمان ما وظیفه‌ی خود میداند که تعدادی از شریعی رهایی را بجایا در میان زحمتکشان پخش کند. برای ادامه‌ی این راه و تامین هزینه‌های لازم از دیگر خوانندگان رهایی می‌خواهیم تا با افزایش کمکهای مالی خود ما را یاری دهند.

اخبار...

زخمی نموده و ۱۱ نفر را اسیر کردند. همچنین یک دستگاه بی‌سیم و مقدار زیادی اسلحه و مهمات بدست آورده شد.

در این نبرد پیشمرگ فداکار و هنرمندان انقلابی کومله گاک جمال مفتی به شهادت رسید.

پیشمرگان کومله، عملی نیروهای دشمن به روستاهای "برده‌میت" و "زنگراو" را دفع نمودند و یک تانک آتان را منهدم کرده و نزدیک به ۱۵ تن از نیروهای دشمن را کشته و زخمی نمودند. در این نبرد دو پیشمرگ کومله زخم سطحی برداشتنند.

مبارزه با امپریالیسم جدا از مبارزه با سرمایه‌داری نیست